

For Opholdskommunens Udgifter til nævnte Tillæg, der ikke har Fattighjælps Virkninger, ydes lovmæssig mellemkommunal Refusion efter Fattiglovens almindelige Regler. — Saa længe en Invalididentynder oppebærer det omhandlede Tillæg, betragtes hans Erhvervelse af Forsørgelsesret ved Ophold som hvilende. Hvis den paagældende er en gift Kvinde, er det samme Tilfældet, for saa vidt angaar hendes Ægtefælles Erhvervelse af Forsørgelsesret.“

Af et *Mindretal* (Veistrup):

4) 3die og 4de Stykke udgaar, og i Stedet for indsættes:

„Invalider, hvem Rente tilkendes i Henhold til Reglerne i § 3 efter 1. Juli 1927, har Ret til en aarlig Rente, der, hvis de er Selvforsørgere, beløber sig til 780 Kr., medens Beløbet for Invalider, der har en lovmæssig Forsørger, nedsættes til 576 Kr.; Invalider, der har Forsørgerpligter, kan Invalideforsikringsraadet yde et Tillæg paa 60 Kr. for hver Person, overfor hvem de har Forsørgerpligt; dette Tillæg kan ikke overstige 240 Kr.; det ydes ikke gifte Kvinder, der har Del i Forsørgerpligt, og det kan ikke oppebæres af Enker, der modtager Hjælp efter Enkebørnsloven. Hustru, der oppebærer Aldersrente, medregnes ikke som forsørget.“

5) Efter 4de Stykke indsættes et nyt Stykke, saalydende:

„For de Rentenydere, hvis Invaliditet er af saadan Art, at den ikke kræver særligt Tilsyn eller Pasning og ikke foranlediger Udgifter af Betydning til Medicin eller andre Hjælpemidler eller særlige Foranstaltninger til Sikring mod Smittefare, kan Invalideforsikringsraadet bestemme, at Renten sættes 96 Kr. lavere end de her anførte Beløb.“

6) Efter sidste Stykke indsættes et nyt Stykke, saalydende:

„Invalididenterne udredes af Invalideforsikringsfonden paa Grundlag af de af Invalideforsikringsraadet truffene Afgørelser og efter Foranstaltning af Direktøren for Sygekassenævnet.“

Til § 5.

Af *Mindretallet under Nr. 4*:

7) I 2det Stykke ændres „4 Kr. 44 Ø.“, „5 Kr. 16 Ø.“, „6 Kr. 84 Ø.“ henholdsvis til: „5 Kr. 04 Ø.“, „5 Kr. 88 Ø.“, „7 Kr. 92 Ø.“.

8) I næstsidste Stykke ændres „4 Kr. 50 Øre“ til: „5 Kr. 04 Øre“.

Til § 13.

Af *Udvalget*:

9) I 1ste Stykke, 1ste Linie, indføjes efter „Sygekassebestyrelser“: „Kommunalbestyrelser“.

Til § 14.

Af *Flertallet under Nr. 1*:

10) Til Paragraffen føjes 2 nye Stykker, saalydende:

„Begæring om det i § 4, 3die Stykke, nævnte Tillæg paa 260 Kr. indgives til Opholdskommunens Kommunalbestyrelse (i København Magistraten), der er berettiget til — efter nærmere Regler, der fastsættes af Ministeren for Sundhedsvæsen efter Indstilling fra Invalideforsikringsraadet — til Brug ved Afgørelsen fra Raadet at erholde Oplysning om, hvad der under Rentesagens Behandling er fremkommet til Bedømmelse af Invaliditeten; afgiver dette ikke fornødent Grundlag for Afgørelsen af, om der paa det Tidspunkt, hvor Tillæg begæres, foreligger svær Form for Invaliditet af den i § 4, 2det Stykke, anførte Beskaffenhed, maa ny Lægeerklæring, der betales af den paagældende selv, og i øvrigt fornødne Oplysninger forelægges Kommunalbestyrelsen.“

Besværinger over de af Kommunalbestyrelsen truffene Afgørelser kan ikke indbringes for Domstolene, men kan af den paagældende Rentenyder saavel som af dennes Forsørgelseskommune indankes for Amtmanden i den Overøvrighedskreds, hvortil Opholdskommunen hører; for saa vidt Besværingen ikke tages til Følge, er Amtmandens Afgørelse endelig, men kan i andet Fald indankes for Ministeren for Sundhedsvæsen. Besværinger over de af Københavns Magistrat truffene Afgørelser kan indankes for Ministeren for Sundhedsvæsen.“

Til § 15.

Af *Mindretallet under Nr. 4*:

11) 2det Stykke affattes saaledes:

„Saafrømt Direktionen skønner, at Betingelserne for Invalididentens Ydelse i øvrigt er til Stede, afgives Sagen til Amtsnævn, bestaaende af den i Amtsbyen bosatte Underretsdommer, Amtslægen, en Repræsentant for Centralforeningen for Amtets (Københavns) Sygekasser udnævnt af denne